

3D Parsha: A Multidimensional Approach to the Topics You Thought You Knew

A Sinner or a Saint? Understanding the Korban of the Nazir

Mrs. Emma Katz, NILI Director

במדבר ו':א-ז

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִפְלֵא לְנָדַר נָדָר נָזִיר לַיהוָה לִיהוָה. (ג) מִיַּיִן וְשִׁכָר יִזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שִׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לְחַיִּים וְיַבֵּשִׁים לֹא יֹאכַל. (ד) כָּל יְמֵי נְזָרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מִחֲרָצִים וְעַד זֶג לֹא יֹאכַל. (ה) כָּל יְמֵי נְזָרוֹ תֵּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשׁוֹ עַד מְלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזִּיר לַיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶה גְדֹל פָּרַע שָׁעַר רֵאשׁוֹ. (ו) כָּל יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָה עַל נַפְשׁוֹ מֵת לֹא יָבֵא. (ז) לֹאֲבִיּוֹ וְלֹאֲמוֹ לֹאֲחָיו וְלֹאֲחֹתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמָתָם כִּי נָזַר אֶלֶהִיו עַל רֵאשׁוֹ.

(1) And the LORD spoke unto Moses, saying: (2) Speak unto the children of Israel, and say unto them: When either man or woman shall clearly utter a vow, the vow of a Nazirite, to consecrate himself unto the LORD, (3) he shall abstain from wine and strong drink: he shall drink no vinegar of wine, or vinegar of strong drink, neither shall he drink any liquor of grapes, nor eat fresh grapes or dried. (4) All the days of his Naziriteship shall he eat nothing that is made of the grape-vine, from the pressed grapes even to the grapestone. (5) All the days of his vow of Naziriteship there shall no razor come upon his head; until the days be fulfilled, in which he consecrateth himself unto the LORD, he shall be holy, he shall let the locks of the hair of his head grow long. (6) All the days that he consecrateth himself unto the LORD he shall not come near to a dead body. (7) He shall not make himself unclean for his father, or for his mother, for his brother, or for his sister, when they die; because his consecration unto God is upon his head.

במדבר ו':ח

(ח) כָּל יְמֵי נְזָרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה.

(8) All the days of his Naziriteship he is holy unto the LORD.

במדבר ו':י-י"ד

(יג) וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֵאת יְמֵי נְזָרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. (יד) וְהִקְרִיב אֶת קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ תְּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אַחַת בֵּת שָׁנָתָה תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל אֶחָד תְּמִים לְשִׁלְמִים.

(13) And this is the law of the Nazirite, when the days of his consecration are fulfilled: he shall bring it unto the door of the tent of meeting; (14) and he shall present his offering unto the LORD, one he-lamb of the first year without blemish for a burnt-offering, and one ewe-lamb of the first year without blemish for a sin-offering, and one ram without blemish for peace-offerings,

שפתי חכמים, במדבר ו':י"א-א

שציער עצמו. משמע דעבירה הוא שפירש מן היין. וא"ת והא לעיל פירש רש"י שכל הרואה סוטה בקילקולה יזיר עצמו מן היין שהוא מביא לידי ניאוף. ויש לומר דודאי מצוה הוא שיזיר עצמו מן היין אבל מ"מ עבירה קצת הוא שציער עצמו מן היין, מידי דהוה למי שמתענה תענית חלום בשבת והוי בעינוי זה שמתענה כאלו קיים מצוה גדולה שהוא עונג שבת, ואפ"ה צריך להתענות אח"כ יום אחר מפני שהתענה בשבת ה"נ כן. כך פירש תוספת בב"ק דף צ"א. ועי"ל דודאי מצוה הוא שהפריש עצמו מן היין המשכר שמביא לידי ניאוף אבל יין חדש שאינו משכר וענבים וחרצנים וזגים, עבירה הוא שציער עצמו מהם. וא"ת מדסמיך פרשת נזיר לפרשת סוטה משמע שמצוה להזיר מכל יין וענבים בתורת נזיר, וי"ל דזה משום שמא לא יוכל לעמוד על עצמו וימשוך בין ויין טובא מגריר גריר לכן צוה התורה שיזיר מכל כמו שאמרו אמור לנזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב, ולולי רוע תכונתו ודאי היה מצוה לשתות מעט לפעמים כי חמרא וריחני פקחין. נלי"ט:

He inflicted suffering on himself. This implies that there was a transgression in abstaining from wine. You might ask: [How can we reconcile this with] Rashi's explanation above that whoever sees a *sotah* in her decadence should take the *nazirite* vow against wine, [because wine can] lead to promiscuity. One answer is that it is certainly a mitzvah to take the nazirite vow against wine, but nonetheless it involves a minor transgression in causing oneself suffering by abstaining from wine. This is similar to one who fasts on Shabbos following a disturbing dream, this affliction of fasting likened to the great mitzvah of rejoicing on Shabbos, but nonetheless one has to fast again afterwards for one day to make up for fasting on Shabbos. Tosafos explain that the same is true here (Bava Kamma 91). Another answer is that it is certainly a mitzvah to abstain from wine, which intoxicates and leads to promiscuity. However new wine does not intoxicate, and [similarly] grapes, seeds and skins [so] this is the transgression of suffering by abstaining from them. You might ask: Since the Torah juxtaposed the chapter of the nazir to the chapter of the sotah it is implied that there is a mitzvah to take a nazirite vow against all types of wine and grapes in the manner of a nazir. The answer is that because one may not be able to restrain oneself and will be drawn after wine — which carries one even further — thus the Torah commanded one to take a nazirite vow against everything. As we say to the nazir “turn away, do not come close to the vineyard”. If nothing bad could come of it there would certainly have been a mitzvah to occasionally drink a little, because “wine and aromatic spices make one wise”. (R. Y. Triosh)

רמב"ן על במדבר ו'י"ד

וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, לא נתפרש. ועל דרך הפשט כי האיש הזה חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזור מקדושתו ועבודת השם, וראוי היה לו שיזיר לעולם ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלהיו, כענין שאמר (עמוס ב' יא) ואקים מבניכם לנביאים ומבחורכם לנזירים, הוה אותו הכתוב לנביא, וכדכתיב (לעיל פסוק ח) כל ימי נזרו קדוש הוא לה' והנה הוא צריך כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם

Until now he was separated in sanctity and the service of G-d, and he should therefore have remained separated for ever, continuing all his life to be consecrated and sanctified to G-d, as it is said, I raised up some of your sons for prophets, and your young men for nazirites (Amos 2: 11). Thus Scripture

compares the nazirite to a prophet . . . Accordingly, [when he completes the period of his vow and returns to ordinary life] he requires atonement, since he goes back to being defiled by the [material] desires of the world

ויקרא י"ט:

(ט) וַיִּין וְשִׁכָר אֶל-תִּשְׁתֵּי אֲתָהּ | וּבְנֵיךָ אֲתָהּ בְּבֹאֲכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד | וְלֹא תִמְתּוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

(9) Drink no wine or other intoxicant, you or your sons, when you enter the Tent of Meeting, that you may not die. This is a law for all time throughout the ages,

ויקרא י"ט:כ"ז

(כז) לֹא תִקְפוּ פְּאֵת רֹאשְׁכֶם | וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאֵת זְקֻנְךָ:

(27) You shall not round off the side-growth on your head, or destroy the side-growth of your beard.

ויקרא כ"א:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן | וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם | לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ:

Hashem said to Moses: Speak to the priests, the sons of Aaron, and say to them: None shall defile himself for any [dead] person among his kin,

תענית י"א א"י:ד-ט"ז

אמר שמואל כל היושב בתענית נקרא חוטא סבר כי האי תנא דתניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר מה תלמוד לומר (במדבר ו, יא) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים קל וחומר ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה ר' אלעזר אומר נקרא קדוש שנאמר (במדבר ו, ה) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה

Samuel said: whoever indulges in [voluntary] fasting is called a sinner. This is in accordance with the view of Rabbi Eliezer Hakappar Berebi, who stated: What is the meaning of the phrase (Num. 6: 11), and make atonement for him, because he sinned against the soul (usually translated as "by coming into contact with the dead"). Against which soul did he sin? We must conclude that it refers to denying himself the enjoyment of wine. From this we may infer that if one who denies himself the enjoyment of wine is called a sinner, all the more so one who denies himself the enjoyment of other pleasures of life. It follows that one who keeps fasting is called a sinner.

Rambam, Hilchot De'ot 3:1

שמה יאמר אדם הואיל והקנאה והתאוה והכבוד וכיוצא בהם דרך רעה הן ומוציאין את האדם מן העולם, אפרוש מהן ביותר ואתרחק לצד האחרון, עד שלא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא ישא אשה ולא ישב בדירה נאה ולא ילבש מלבוש נאה אלא השק והצמר הקשה וכיוצא בהן כגון כהני העובדי כוכבים, גם זה דרך רעה היא ואסור לילך בה, **המהלך בדרך זו נקרא חוטא**, שהרי הוא אומר בנזיר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש, אמרו חכמים ומה אם נזיר שלא פירש אלא מן היין צריך כפרה המונע עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה, **לפיכך צוו חכמים שלא ימנע אדם עצמו אלא מדברים שמנעתו התורה בלבד, ולא יהא אוסר עצמו בנדרים ובשבועות על דברים המותרים**, כך אמרו חכמים לא

דייך מה שאסרה תורה אלא שאתה אוסר עליך דברים אחרים, ובכלל הזה אלו שמתענין תמיד אינן בדרך טובה, ואסרו חכמים שיהא אדם מסגף עצמו בתענית, ועל כל הדברים האלו וכיוצא בהן צוה שלמה ואמר אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם

A person may say: “Desire, honour and the like are bad paths to follow and remove a person from the world, therefore I will completely separate myself from them and go to the other extreme.” As a result, he does not eat meat or drink wine or take a wife or live in a decent house or wear decent clothing . . . This too is bad, and it is forbidden to choose this way. Whoever does so is called a sinner. Indeed G-d says about the nazirite: “He [the priest] shall make atonement for him because he sinned against the soul.” The sages said: If the nazirite, who only abstained from wine, needs atonement, how much more does one who abstains from all [legitimate pleasures] need atonement. Therefore the sages commanded that a **person only abstain from things forbidden by the Torah alone** . . . Concerning these things and others like them, Solomon commanded, saying: “Do not be overly righteous or over-wise. Why should you destroy yourself?” (Eccles. 7: 16)

Rambam, Hilchot Nezirut, 10:14

האומר הריני נזיר אם אעשה כך וכך או אם לא אעשה וכיוצא בזה הרי זה רשע ונזירות כזו מנזירות רשעים הוא, אבל הנודר לה' דרך קדושה הרי זה נאה ומשובח ועל זה נאמר נזר אלהיו על ראשו קדש הוא לה', ושקלו הכתוב כנביא (שנאמר) ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים

Whoever vows to G-d [to become a nazirite] by way of holiness, does well and is praiseworthy. Of such a person, Scriptures says, His consecration to G-d is upon his head . . . he is holy to the Lord. Indeed Scripture considers him the equal of a prophet, for it says I raised up some of your sons for prophets and your young men for nazirites.